

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/59 Rbs

in de klacht nr. 022.01

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Een uitvoeringsinstelling van de sociale verzekeringen heeft aan klager medegedeeld dat hij bij besluit van 23 april 1998 ongewijzigd voor 80 tot 100% arbeidsongeschikt is te beschouwen in de zin van de AAW/WAO. Klager heeft daartegen bezwaar gemaakt. De uitvoeringsinstelling heeft het bezwaar ongegrond verklaard. Tegen dit besluit heeft klager beroep bij de rechtbank ingesteld. De rechtbank heeft klager niet ontvankelijk verklaard in zijn beroep. Klager heeft zich vervolgens tot verzekeraar gewend met wie hij een rechtsbijstandsverzekering heeft gesloten en tot de Nationale Ombudsman.

Tussen klager en verzekeraar is verschil van mening ontstaan over de haalbaarheid van een tegen de uitvoeringsinstelling in rechte aanhangig te maken vordering wegens onrechtmatige daad en over de haalbaarheid van een herzieningsprocedure. In het kader van de in de verzekeringsvoorwaarden opgenomen geschillenregeling is aan een advocaat verzocht daaromtrent zijn oordeel te geven.

De klacht

Verzekeraar weigert - ondanks een uitspraak van de rechtbank en een advies van de Nationale Ombudsman - een herzieningsprocedure tegen de uitvoeringsinstelling te beginnen ter verkrijging van een deugdelijke medische rapportage. Aan een advocaat is de opdracht gegeven een second opinion te geven over de haalbaarheid van een civiele procedure tegen de uitvoeringsinstelling wegens onrechtmatige daad. Doordat verzekeraar geen actie onderneemt ter verkrijging van de ontbrekende deugdelijke medische eindrapportage, kan de advocaat zijn opdracht slechts gedeeltelijk uitvoeren. Eerst na het verkrijgen van deze rapportage zal blijken of klager terecht voor de volle 100% arbeidsongeschikt is verklaard en of daardoor schade is ontstaan. De advocaat heeft bij brief van 2 mei 2001 een concept-advies aan

2001/59 Rbs

klager doen toekomen. Daaruit blijkt dat de advocaat niet de beschikking heeft over het rapport van 16 april 1998 dat de stafverzekeringsarts heeft uitgebracht en dat verzekeraar de zaken waarop de uitvoeringsinstelling dient te worden aangesproken nog niet duidelijk aan de advocaat heeft uiteengezet. Verzekeraar vertraagt het onderzoek van de advocaat en schaadt met deze handelwijze de goede naam van het verzekeringsbedrijf.

Het standpunt van verzekeraar

Het geschil met klager betreft het kennelijk bewust vertragen van de second opinion, welke op twee onderdelen ziet: de haalbaarheid van een civiele procedure tegen de uitvoeringsinstelling op basis van onrechtmatige daad en de haalbaarheid van een herzieningsprocedure bij de uitvoeringsinstelling ter verkrijging van een aanvullende medische rapportage om te kunnen beoordelen of klager op 16 augustus 1998 al dan niet terecht voor 100% is afgekeurd.

Bij brief van 22 april 1999 heeft verzekeraar aan klager meegedeeld dat hij geen redelijke kans aanwezig acht op succes in een civiele procedure tegen de uitvoeringsinstelling. Klager is toen geweest op de geschillenregeling. Op 19 augustus 1999 is de opdracht verstrekt aan de advocaat voor het uitbrengen van een bindend advies. Op faxbrieven van klager van 19 en 24 augustus 1999, waarin hij heeft vermeld dat de advocaat meer stukken dan toegezonden nodig heeft om tot een afgewogen oordeel te kunnen komen, heeft verzekeraar bij brief van 24 augustus 1999 gereageerd. Verzekeraar heeft de advocaat op 26 augustus 1999 benaderd met de vraag of nog behoefte aan meer stukken bestond. Deze deelde toen mede dat hij met klager had afgesproken dat hij eerst alle stukken zou bekijken, waarna hij, indien nodig, eventueel nog benodigde stukken bij verzekeraar zou opvragen. Op 24 november 1999 heeft verzekeraar nog stukken opgestuurd. Op 25 november 1999 heeft de advocaat op verzoek van klager het uitbrengen van zijn advies opgeschort in verband met een door klager bij de Nationale Ombudsman tegen de uitvoeringsinstelling ingediende klacht. Klager heeft verzekeraar op 28 december 2000 laten weten dat het onderzoek van de Nationale Ombudsman eerder die maand was afgerond. Vervolgens is tussen verzekeraar en klager gediscussieerd over uitbreiding van de vraagstelling voor de second opinion. De discussie ging over het belang dat klager nog had bij een gemotiveerde rapportage met betrekking tot de voortzetting van de volledige (en door klager ook niet betwiste) afkeuring in 1997/1998, de inhoud van de uitbreiding van de vraagstelling van de second opinion en het verzoek van klager van 2 maart 2001 om een herzieningsverzoek te doen van de beslissing van de uitvoeringsinstelling van 23 april 1998. Op 13 maart 2001 heeft de medewerker van verzekeraar schriftelijk toegelicht waarom een herzieningsverzoek niet zal leiden tot aanvulling van de medische rapportage van 16 april 1998 in de door klager gewenste zin. Omdat geschil is ontstaan over de haalbaarheid van een procedure is de advocaat verzocht ook hierover een oordeel te geven.

Op 3 mei 2001 heeft de advocaat geconstateerd dat het rapport van 16 april 1998, de rapportage die klager niet deugdelijk acht, niet in zijn bezit is. Verzekeraar heeft dit stuk per kerende post aan de advocaat toegezonden.

2001/59 Rbs

Verzekeraar heeft alle stappen gezet voor het verkrijgen van de second opinion. Dat die ten tijde van het indienen van het verweerschrift nog niet voorhanden is hangt samen met verschillende omstandigheden, zoals de lange duur van de keuze van een advocaat, het eigen verzoek van klager de beslissing van de Nationale Ombudsman af te wachten, een nieuw verschil van inzicht over de wijze waarop een uitgebreide rapportage verkregen kan worden, een nieuw verschil van inzicht over de haalbaarheid van een herzieningsprocedure, de uitbreiding van het verzoek tot second opinion, de tijd die de advocaat nodig heeft voor het bestuderen van alle stukken en het vormen van een oordeel.

Klager wenst dat de uitkeringsinstelling de redenen van zijn arbeidsongeschiktheid zwart op wit stelt. De verzekeringsarts is op basis van de in het dossier aanwezige stukken tot de beslissing gekomen dat klager voor 80 – 100% arbeidsongeschikt moet worden beschouwd voor de maximale termijn van vijf jaar. Herziening vragen van deze beslissing teneinde een meer gemotiveerde rapportage te verkrijgen die tot de conclusie van de volledige arbeidsongeschiktheid heeft geleid, is niet mogelijk omdat geen herziening verzocht wordt van de inhoudelijke beslissing. Dat het verschil van inzicht hierover ook in de second opinion is betrokken is feitelijk coulanchehalve.

In een aanvulling op zijn verweer heeft verzekeraar de second opinion, gedateerd 20 juni 2001, overgelegd.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar en het rapport van de advocaat heeft klager aangevoerd dat uit het second opinion rapport blijkt dat verzekeraar niet alle stukken aan de advocaat heeft toegezonden. Indien de zaak niet opnieuw aan de advocaat ter beoordeling wordt voorgelegd, wordt klager in zijn belangen geschaad.

Het oordeel van de Raad

1. Tot de aan de Raad overgelegde stukken behoort het door de advocaat in het kader van de hiervoor onder Inleiding bedoelde geschillenregeling gegeven advies van 20 juni 2001. Na ontvangst van dit advies heeft klager de Raad bij faxbrief van 11 juli 2001 als zijn standpunt medegedeeld dat een herzieningsprocedure ten aanzien van de gewraakte medische rapportage overbodig is geworden, doch dat het verkrijgen van afschriften van de ondeugdelijke (medische) rapportage van belang blijft voor de procedure tot vergoeding van schade tegen de uitvoeringsinstelling.
2. De advocaat is blijkens zijn advies van 20 juni 2001 tot het oordeel gekomen dat de medische rapportage die heeft geleid tot de beslissing van 23 april 1998, waarbij klager voor 80 tot 100% arbeidsongeschikt is bevonden, niet voldoet aan de daaromtrent gegeven richtlijn, doch dat – kort gezegd – niet aannemelijk is dat klager daardoor schade (nadeel) heeft geleden, nu de rapportage verwijst naar het uitvoerige medische dossier dat voorhanden was ten tijde van de rapportage. De advocaat heeft hieraan toegevoegd dat klager verder niet in zijn belangen is geschaad, omdat artikel 36 van de Wet op de arbeidsongeschiktheids-verzekering de mogelijkheid biedt te allen tijde herziening te vragen, met name indien klager van oordeel is dat de arbeidsongeschiktheid op een lager percentage moet worden vastgesteld.
3. Op grond van dit advies heeft verzekeraar zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de behandeling van de zaak wat hem betreft was beëindigd. Door 2001/59 Rbs

op grond van dit standpunt te weigeren te dezer zake verdere rechtsbijstand te verlenen heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad. Krachtens de geschillenregeling kan klager zich ter zake opnieuw tot verzekeraar wenden indien hij geheel of gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld en nadat hij de zaak voor eigen rekening en risico heeft voortgezet. De Raad voegt hieraan toe dat, voorzover het oordeel van de advocaat voor klager aanleiding is geweest tot het formuleren van nieuwe klachten, deze buiten beschouwing worden gelaten, omdat het in strijd is met hetgeen een goede procesorde eist dat klager in dit stadium van de onderhavige tuchtrechtelijke procedure nieuwe klachten tegen verzekeraar aanvoert.

4. Klager heeft verzekeraar ook verweten dat hij het onderzoek door de advocaat heeft vertraagd. Deze klacht moet ongegrond worden verklaard, omdat uit de overgelegde stukken niet blijkt van een aan verzekeraar te wijten ontoelaatbare vertraging.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 15 oktober 2001 door Mr. F.H.J. Mijnsen, voorzitter, Mr. H.C. Bitter, Mr. B. Sluijters, Drs. D.F. Rijkels, arts, en Dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. F.H.J. Mijnsen)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)